

[Gert Petersen.]

opfattelse, folketingsmedlemmernes lønninger som folketingsmedlemmer ikke må komme alt for højt op over, hvad der er gennemsnitslønnen for faglærte arbejdere. Men folketingsmedlemmernes lønninger må heller ikke ligge så lavt, at det går ud over arbejdet herinde i folketinget og muligheden for at få kvalificerede folk herind. Det må heller ikke ligge så lavt, at det går ud over almindelige menneskers muligheder, lyst og evne til at gå ind i politisk arbejde. For sagen er jo den, at hvis vi lægger det meget lavt, så lavt, som hr. Poulsgaard åbenbart vil, det, man vil stræbe efter med den almindelige undervurdering af folketingsarbejdet, som ligger i det forslag, der her er fremsat, hvis man lægger lønniveauet eller vederlagsniveauet, som det hedder, rigtig lavt, hvor ender vi så? Så ender vi dér, hvor det kun bliver folk med de store indkomster, som kan tillade sig et folketingsjob, som, hvis man vil gøre noget ved det, lægger beslag på 200-250 dage om året og for den sags skyld endnu mere. Det har altid været arbejderpartiernes holdning, at vederlaget herinde skulle være sådan, at man kunne klare sig for det, og sådan, at man ikke havde alt for store økonomiske bekymringer. Det har altid været holdningen fra en anden side, at arbejdet herinde skulle være sådan aflønnet, at det kun var de højest lønnede og dem med de største indkomster, der kunne komme herind.

Og så vil jeg godt tilføje, at jeg kan udmærket godt se meningen med dette forslag, men det er såmænd ikke bare pop, det er, at opmærksomheden skal vendes bort fra de virkelig store indtægter her i landet, indtægter, som løber op i en helt anden størrelsesorden, indtægterne inden for erhvervslivet, hvor der er tale om 600.000-700.000-800.000 kr. Ja, jeg har såmænd hørt et folketingsmedlem fra fremskridtspartiet i tv offentligt meddele, at han havde haft en indtægt på 3-4 mill. kr., som han endda ikke havde betalt skat af. Og dertil vil jeg da så godt føje, når nu fremskridtspartiets ordfører fik sagt, at folk her i landet må døje med høje skatter: ja, det er vi nogle der må, mine herrer fra fremskridtspartiet, det er vi nogle der må, også folketingsmedlemmer, men der er altså andre, også folketingsmedlemmer, som ikke lægger skjul på, at det må de ikke.

Disse andre hører til fremskridtspartiet. Det er på den baggrund, jeg ser dette forslag. Det er ikke alene pop, men det er også et forsøg på at dreje opmærksomheden bort fra det, det virkelig drejer sig om, de helt store indtægter, den helt alvorlige adfærd over for samfundet og fællesskabet.

Chr. Christensen (KrF):

Igennem det fremsatte forslag til folketingsbeslutning ønsker fremskridtspartiet, at vederlaget for arbejdet ved offentlig tjeneste for ministre og folketingsmedlemmer, borgmestre og kommunalbestyrelsesmedlemmer skal nedsættes med 10 pct. Man ledsager forslaget med en henvisning til den tidligere statsministers udtalelse i regeringserklæringen om, at en virkelig indsats over for ledigheden fremfor alt kræver én ting: at vi beslutsomt vil sætte ind på at bremse stigningen i omkostningerne.

Vi er fra kristeligt folkepartis side helt enige i denne betragtning, og vi mener, at begrænsningen i omkostningsstigningerne først og fremmest bør gennemføres i den offentlige sektor. Da lønudbetalingerne udgør en stor og væsentlig post på det offentlige udgiftskonto, har det for os været en ganske naturlig ting i de forhandlinger, der nu er overstået både om helhedsløsning og indgreb over for arbejdsmarkedet, at fastholde en nulløsning. Denne ordning måtte selvfølgelig også være gældende for ministre, folketingsmedlemmer, borgmestre og kommunalbestyrelsesmedlemmer. Men det foreliggende forslag går langt videre, går til en nedskæring på 10 pct., og det gør os meget betænkelige, ikke mindst fordi vi har den opfattelse, at bestridelsen af de omtalte hverv ofte er forbundet med store økonomiske afsavn og i nogle tilfælde direkte store udgifter i forbindelse med de engageredes private erhverv.

Samtidig er det vor opfattelse, at bestridelsen af de nævnte stillinger er forbundet med et betydeligt ansvar, og vi frygter, at en nedsættelse som foreslået her i forslaget kan fratage de omtalte stillinger en særdeles vigtig og betydningsfuld arbejdskraft, ikke mindst fra erhvervslivet, og en sådan udvikling mener vi vil være til ubodelig skade for vort folkestyre. Da vi desuden har den opfattelse, at de nuværende vederlag er lagt på